

ла. Тъзи две жени първи научили Пушкина тъй много да обича сладката родна речъ, макаръ че въ къщи най-често говорѣли френски. Обичната баба първа му отворила очитъ за руско писмо и четмо, а простичкитъ, ала тъй сладки народни пѣсни и приказки на бавачката той презъ цѣлия си животъ не забравилъ. Много отъ тѣхъ по-после Пушкинъ майсторски преработилъ.

Къмъ седмата година малкиятъ Александъръ съвсемъ се измѣнилъ. Той станалъ поживъ, по-веселъ и приказливъ. Тогава му взели изпърво учителка, а после учители. Отъ тѣхъ усвоилъ френски езикъ.

На деветъ години Пушкинъ до забрава се унасълъ въ четене на руски и французки книги, съ каквито била пълна бащината му библиотека. А на единайсетъ години той билъ прочелъ вече почти цѣлата библиотека, като по-хубавитъ съчинения на французкитъ писатели знаялъ наизустъ.

Като навършилъ дванайсетъ години, Пушкинъ билъ даденъ въ царския лицей въ Петербургъ. Въ това училище Пушкинъ прекаралъ шестъ години. Тука съ отборъ наклонни къмъ писателство другари, той уреждалъ нѣколко списания, въ които даровититъ юноши

помѣстляли свои разкази и стихотворения, що съ наслада били четени отъ цѣлото училище. Все презъ това време младиятъ поетъ, още четиринадесетгодишенъ, почва да печата и въ голѣмитъ списания свои стихотворения. Тѣ били тъй майсторски написани, на такъвъ хубавъ, сладкъ руски езикъ били предадени, че скоро го направили известенъ на цѣла Русия. Въ училище Пушкинъ успѣлъ да напише сто и двадесетъ стихотворения и замислилъ да почне първата си голѣма приказка въ стихове „Русланъ и Людмила“.

Като свършилъ училището, Пушкинъ билъ назначенъ на държавна работа въ Петербургъ. Тамъ тогава живѣели най-добритъ руски писатели и поети. Пушкинъ почналъ да дружи съ тѣхъ и често имъ четѣлъ своитъ хубави стихотворения. Тѣ забелязвали неговата голѣма дарба и съ радостъ го приемали при себе си. А когато Пушкинъ прочелъ предъ Жуковски — най-прославениятъ тогава руски поетъ — своята приказка „Русланъ и Людмила“, Жуковски му подарилъ портрета си съ надписъ: „На победителя ученикъ отъ победения учителъ“. Съ това Жуковски искалъ да покаже, кол-